

21. nedel'a B

*Pane, a ku komu by sme išli?
Ty máš slová večného života. (Jn 6,68)*

Prvé čítanie

Kniha Jozue 24,1-2a.15-17.18b

Jozue zhromaždil všetky izraelské kmene do Sichemu a zvolal starších Izraela, jeho náčelníkov, sudcov a dozorcov. Keď predstúpili pred Boha, povedal Jozue všetkému ľudu: "Ak sa vám nepáči slúžiť Pánovi, tak si dnes vyberte, komu chcete slúžiť: či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia na druhej strane rieky, či bohom Amorejčanov, v ktorých krajine bývate. No ja a môj dom, my budeme slúžiť Pánovi."

Ľud odpovedal: "Nech je ďaleko od nás, že by sme opustili Pána a slúžili cudzím bohom. Ved' Pán je náš Boh. On vyviedol nás a našich otcov z egyptskej krajiny, z domu otroctva. On robil pred našimi očami veľké znamenia a chránil nás celou cestou, po ktorej sme išli, a medzi všetkými národmi, uprostred ktorých sme prechádzali. Budeme teda slúžiť Pánovi, lebo on je náš Boh."

Druhé čítanie

List Efézanom 5,21-32

Bratia a sestry, buďte si vzájomne poddaní z bázne voči Kristovi. Žena svojmu mužovi ako samému Pánovi. Lebo muž je hlavou ženy, ako Kristus je hlavou Cirkvi; on, Spasiteľ svojho tela. A ako Cirkev je poddaná Kristovi, tak má byť žena poddaná mužovi vo všetkom. Mužovia, milujte svoju ženu, ako Kristus miluje Cirkev. On seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si pripravil Cirkev slávnou, bez poškvرنy, vrásky a akejkoľvek inej chyby – svätú a nepoškvرنenú.

Preto má muž svoju ženu milovať tak ako vlastné telo. Kto miluje svoju ženu, miluje seba samého. Lebo ešte nikto nemal v nenávisti svoje telo, ale každý si ho živí a opatruje, ako Kristus Cirkev, pretože my sme údy jeho tela.

Preto muž opustí otca i matku a prilipne k svojej manželke a budú dvaja jedno telo.

Toto tajomstvo je veľké. Hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev.

Ježiš povedal: "Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život." Mnohí z jeho učeníkov povedali: "Tvrdá je táto reč! Ktože ju môže počúvať?"

Ježiš vedel vo svojom vnútri, že jeho učeníci repcú a opýtal sa ich: "Toto vás pohoršuje? A čo budete hovoriť, keď uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým? Len Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. Ale niektorí z vás neveria."

Ježiš totiž od počiatku vedel, ktorí neveria a kto ho zradí. A povedal: "Preto som vám hovoril: Len ten môže prísť ku mne, komu to dá Otec." Vtedy mnohí jeho učeníci odišli a viac s ním nechodili.

Ježiš sa spýtal Dvanástich: "Chcete aj vy odísť?"

Odpovedal mu Šimon Peter: "Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a poznali, že ty si Svätý Boží."

Na zamyslenie

Dnes sme vyzvaní k rozhodnutiu pre vieru alebo nevieru, k čomu smeruje celá 6 hlava Jánovho evanjelia. Počas predchádzajúcich nediel' sme počuli ako Ježiš vzťahuje na seba všetko to, čo platí všeobecne o chlebe. On to cíti, že u ľudí, ktorí k nemu prichádzajú "hladuje duša", preto chce im dať viac ako len pokrm pre telo, On chce darovať život, ktorý sa smrťou nekončí. Nevzdáva sa svojho nároku pomimo rizika, že Ho mnohí nepochopia.

Nepochopenia sú často neprijatou pozvánkou ísť veci na koreň. Znaky ukazujú vždy na skrytú skutočnosť. Kto sa neodhodlá hľadať túto ukrytú skutočnosť pre toho budú vonkajšie znaky iba provokáciou ("Tie jeho reči sú neznesiteľné"), bude sa odvracať rozčúlený, alebo podľahne pokušeniu neprijímania a nereagovania na také znaky a uspokojenia sa povrchnými hodnotami.

Evanjelium hovorí, že určitá časť učňov sa oddelila od Ježiša. Ten fakt určite zaboľel Ježiša, napriek tomu ostáva dôsledný. Platnosť jeho výrokov nezávisí od toho, či ich ľudia príjmu alebo odvrhnú. On sa nevyhráža, On sa nepokúša prehovárať, nevyvíja žiaden nátlak, On akceptuje ich rozhodnutie. Dokonca sa pýta dvanástich, ktorí zostali, či aj oni ho chcú opustiť. Človek je voľný.

Tak ako vtedy jeho učni tak aj my dnes stojíme pred takým rozhodnutím, môžeme označiť slova Ježiša ako neznesiteľné a odísť od neho, alebo sa pokúsiť rozpoznať Lásku Božiu medzi tými slovami. V dnešných časoch možnosť voľného rozhodnutia úzko súvisí s rozhodnutím plným obavy v spoločenskom ponímaní. Nezávisle od toho sa nás Ježiš každý deň pýta, či zostávame, alebo odchádzame, každý deň stojíme pred rozhodnutím pre jeho ponuku, alebo aj nie. Ak sa odvážime na ten skok, pocítíme, že sme zostali akoby obdarovaní ešte hlbšou voľnosťou. Kristus je pri nás, hlavne vtedy keď pochybujeme o správnosti našej viery, keď medzi naším vyznaním viery a praxou je veľká priepasť. Našou úlohou je snažiť sa nakoľko sme schopní. Život, ktorý potom zakúsime je milosťou Božou.